Verordening op de heffing en invordering van vermakelijkhedenretributie voor evenementen Gemeente Meierijstad 2028

De raad van de gemeente Meierijstad;
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 22 september 2026;
gelet op artikel 229, lid 1, onderdeel c van de Gemeentewet

b e s l u i t:

Vast te stellen de:
Verordening op de heffing en invordering van vermakelijkhedenretributie voor evenementen Meierijstad 2028

Artikel 1 Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder een vermakelijkheid verstaan: een activiteit, waarbij wordt beoogd of mede wordt beoogd het publiek amusement, verstrooiing, ontspanning of vermaak te verschaffen, of waarbij het publiek amusement, verstrooiing, ontspanning of vermaak zoekt, ondergaat, vindt, pleegt te vinden of kan vinden, een en ander in of op daartoe bestemde of geschikte, voor eenieder toegankelijke inrichtingen, terreinen, wateren en dergelijke.
2. Onder vermakelijkheden zoals gedefinieerd onder lid 1 vallen evenementen, waaronder in deze verordening wordt verstaan: het geheel van activiteiten dat plaatsvindt bij een voor publiek toegankelijke gebeurtenis, in de openbare ruimte met een openbaar dan wel in beginsel voor eenieder toegankelijk karakter. Waarbij gebruik wordt gemaakt van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte of in stand gehouden voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur getroffen wordt. Onder deze activiteiten worden in elk geval, doch niet uitsluitend, begrepen: festivals en concerten.
3. Categorie C – evenement: een evenement als bedoeld in artikel 2:24, derde lid van de Algemene plaatselijke verordening (Hoog risico-evenement en/of evenement waarbij sprake is van zeer grote impact op de stad/kern en/of regionale gevolgen voor het verkeer).
4. Openbare ruimte: Voor de uitvoering van deze verordening wordt onder openbare ruimte verstaan de ruimte of plaats die voor iedereen toegankelijk is. Voor de werking van deze verordening wordt het begrip beperkt tot de openbare ruimtes die zich bevinden in de open lucht. Een en ander in of

op daartoe bestemde of geschikte, voor eenieder of voor iedere groep in beginsel toegankelijke en binnen de gemeente gelegen ruimte, terrein of gelegenheid. Vindt een evenement zowel in de open lucht als in openbare overdekte ruimtes plaats, dan wordt voor de uitvoering van deze verordening ervanuit gegaan dat het evenement in de openbare ruimte plaatsvindt.

Artikel 2 Aard van de heffing en belastbaar feit

Onder de naam vermakelijkhedenretributie voor evenementen worden rechten geheven ter zake van het tegen betaling of vergoeding van welke aard dan ook geven van vermakelijkheden waarbij gebruik wordt gemaakt van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte of in stand gehouden voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur wordt getroffen.

Artikel 3 Belastingplicht

1. Belastingplichtig is degene die de vermakelijkheid geeft, dan wel degene voor wiens rekening en risico de vermakelijkheid wordt gegeven.
2. Als belastingplichtige wordt in ieder geval aangemerkt degene die voor het evenement een vergunning heeft aangevraagd. Dit kan zowel een natuurlijk persoon zijn als een organisatie.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

1. De maatstaf voor de heffing is het aantal betalende bezoekers van de desbetreffende vermakelijkheid als bedoeld in artikel 1 lid 3.
2. Het aantal betalende bezoekers wordt gesteld op het aantal verkochte of uitgegeven toegangsbewijzen voor de vermakelijkheid.
3. Indien een evenement meerdere achtereenvolgende kalenderdagen wordt gehouden, wordt voor de toepassing van dit artikel elke kalenderdag als afzonderlijke vermakelijkheid beschouwd.
4. Het tarief bedraagt € 1,50 per betalende bezoeker per dag.

Artikel 5 Wijze van heffing

De vermakelijkhedenretributie wordt bij wege van aanslag geheven.

Artikel 6 Belastingtijdvak

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Artikel 7 Termijnen van betaling

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen worden betaald binnen een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet.

2. De Algemene Termijnenwet is niet van toepassing op de in het voorgaande lid gestelde termijn.

Artikel 8 Kwijtschelding

Bij de invordering van deze heffing wordt geen kwijtschelding verleend.

Artikel 9 Aangifteplicht

1. De in artikel 231, tweede lid, onderdeel b van de Gemeentewet bedoelde gemeenteambtenaar nodigt degene die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig is uit tot het doen van aangifte, door het toezenden of uitreiken van een daartoe strekkend aangifteformulier.

2. Het uitnodigen tot het doen van aangifte kan naast de op de in artikel 237, eerste lid, van de Gemeentewet aangegeven wijze geschieden door het uitreiken, toezenden of elektronisch verzenden van een aangiftebrief waaruit blijkt de wijze van het doen van elektronische aangifte, een omschrijving van de gevraagde gegevens of bescheiden en de termijn waarbinnen aangifte moet worden gedaan. In dat geval geschiedt, in afwijking van de in artikel 237, tweede lid, van de Gemeentewet aangegeven wijze, de aangifte langs elektronische weg door het inleveren of toezenden van de gevraagde gegevens of bescheiden via de digitale belastingbalie.
3. De definitieve aangifte moet worden gedaan binnen een maand na de dagtekening van het aangifteformulier.
4. De belastingplichtige, bedoeld in artikel 3 is gehouden, indien hij niet binnen vier weken na afloop van het evenement een uitnodiging heeft ontvangen tot het doen van aangifte, binnen twee weken na afloop van deze termijn schriftelijk aan de aangewezen ambtenaar, bedoeld in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet, tot een uitnodiging tot het doen van aangifte te verzoeken.
5. De aangewezen ambtenaar, bedoeld in artikel 231, tweede lid, onderdeel b, van de Gemeentewet behoudt zich te allen tijde het recht voor alsnog een uitnodiging tot het doen van aangifte te verzenden, dan wel, bij gebrek aan een (tijdige) aangifte door belastingplichtige, de maatstaf voor de berekening van de vermakelijkhedenretributie te schatten en middels ambtshalve aanslag op te leggen.

Artikel 10 Nadere regels door het College van Burgemeester en Wethouders

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de vermakelijkhedenretributie.

Artikel 11 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking.
2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2028.

Artikel 12 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening vermakelijkhedenretributie voor evenementen Meierijstad 2028.

Aldus besloten door de raad van de gemeente Meierijstad in zijn openbare vergadering van 5 november 2026

De raad voornoemd,

de griffier,	de voorzitter,
drs. K.J.H.A. van Oort	ir. C.H.C. van Rooij

Toelichting op het raadsbesluit

Algemene toelichting

Op grond van de Gemeentewet (artikel 229 lid 1 onderdeel c) zijn gemeenten bevoegd tot het invoeren van rechten ter zake van het geven van vermakelijkheden, waarbij gebruik wordt gemaakt van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte of in stand gehouden voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur getroffen wordt.

Op grond van artikel 219, tweede lid, van de Gemeentewet kunnen de gemeentelijke belastingen worden geheven naar in de belastingverordening te bepalen heffingsmaatstaven. Het bedrag van een gemeentelijke belasting mag echter niet afhankelijk worden gesteld van het inkomen, de winst of het vermogen. Tariefdifferentiaties op andere gronden dan verschillend gebruik van gemeentebezittingen zijn geoorloofd indien deze zich naar het oordeel van de gemeenteraad beter verstaan met het gemeentelijk beleid terzake. Overigens dienen gemeenten bij het vaststellen van de tarieven wel het evenredigheidsbeginsel en gelijkheidsbeginsel in acht te nemen. Het evenredigheidsbeginsel houdt volgens de memorie van antwoord in dat eenieder bijdraagt in de kosten van de gemeentelijke dienstverlening naar de mate van profijt van die dienstverlening. De vermakelijkhedenrechten wijken van de overige rechten af in die zin dat de eis van maximale kostendekkendheid niet van toepassing is. Dit komt omdat de kosten veelal niet op voldoende nauwkeurige wijze zijn toe te rekenen aan diegene die vermaak aanbiedt. Ook in onze organisatie blijkt dat erg lastig exact te onderbouwen. Er mag echter geen onredelijke verhouding bestaan tussen de hoogte van het tarief van de vermakelijkhedenrechten en het profijt dat door een aanbieder van een vermakelijkheid wordt ondervonden aangezien in dat geval sprake zal zijn van willekeurige en onredelijke belastingheffing.

Het gelijkheidsbeginsel houdt in dat gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden.

De verordening beperkt de retributie tot categorie C - evenementen (Hoog risico-evenementen en/of evenementen waarbij sprake is van zeer grote impact op de stad/kern en/of regionale gevolgen voor het verkeer). Deze beperking is aangebracht vanwege de kenmerken van deze evenementen en uit een oogpunt van uitvoerbaarheid.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Definities

Om duidelijkheid te scheppen over de inhoud van in de belastingverordening voorkomende begrippen, zijn daarvan in artikel 1 definities opgenomen.

Artikel 1 lid 4

Bepalend bij het begrip 'Openbare ruimte' is het feit dat deze voor eenieder vrij toegankelijk is. Daarbij doet de juridische eigendomsverhouding niet ter zake. Ook het feit dat gedurende het evenement het terrein tijdelijk wordt afgesloten met een hek of afzetting doet niet af aan het feit dat het evenement plaats vindt in de openbare ruimte.

Artikel 2 Aard van de heffing en belastbaar feit

Bij de omschrijving van de aard van de heffing en het belastbaar feit wordt aansluiting gezocht bij de wettelijke bepaling waarop de belasting is gebaseerd (artikel 229, lid 1, onderdeel c van de Gemeentewet). Deze wettelijke bepaling is opgenomen in de aanhef van de verordening.

De wet gaat uit van rechten die kunnen worden geheven voor het geven van vermakelijkheden waarbij gebruik wordt gemaakt van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte of in stand gehouden voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur getroffen wordt.

In deze verordening wordt de definitie aangescherpt zodat wordt bereikt dat slechts evenementen tegen betaling of vergoeding kunnen worden belast.

Artikel 3 Belastingplicht

De belasting wordt geheven van ieder die de vermakelijkheid geeft, dan wel degene voor wiens rekening en risico de vermakelijkheid wordt gegeven, en die dit op grond van artikel 2 doet tegen de ontvangst van een vergoeding in welke aard dan ook.

Artikel 4 Maatstaf van heffing en belastingtarief

Op grond van artikel 219, tweede lid, van de Gemeentewet kunnen de gemeentelijke belastingen worden geheven naar in de belastingverordening te bepalen heffingsmaatstaven. Het bedrag van een gemeentelijke belasting mag echter niet afhankelijk worden gesteld van het inkomen, de winst of het vermogen. Hiermee is tot uitdrukking gebracht dat belastingen niet naar draagkracht geheven mogen worden.

Afgezien van de beperkingen opgenomen in artikel 219, tweede lid, van de Gemeentewet zijn gemeenten vrij in het opnemen van heffingsmaatstaven in hun verordening.

Dit artikel bepaalt dat er alleen retributie verschuldigd is voor bezoekers van categorie C – evenementen. Het aantal bezoekers wordt bepaald aan de hand van het aantal verkochte of uitgegeven toegangsbewijzen. Bij een meerdaags evenement telt elke dag als een afzonderlijk evenement. Het tarief per betalende bezoeker is € 1,50 per dag.

Artikel 5 Wijze van heffing

Ingevolge artikel 233 van de Gemeentewet kunnen gemeentelijke belastingen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze.

Uit doelmatigheidsoverwegingen is gekozen voor de heffing bij wege van aanslag. Daartoe wordt belastingplichtige uitgenodigd tot het doen van de definitieve aangifte binnen een maand na afloop van het evenement, omdat hem pas na het evenement duidelijk is hoeveel deelnemers er feitelijk waren. Daartoe wordt hem een aangiftebiljet uitgereikt/toegestuurd. Hierdoor ontstaat de verplichting om aangifte te doen (artikel 8 Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR). Op basis van de aangifte wordt een aanslag opgelegd aan de belastingplichtige.

Artikel 6 Belastingtijdvak

De bepaling over het belastingtijdvak of belastingjaar moet worden opgenomen als de gemeentelijke belasting over een bepaald tijdvak wordt geheven.

Er is gekozen voor een kalenderjaar als belastingtijdvak omdat deze verordening per jaar wordt vastgesteld. Per evenement dient na afloop daarvan een definitieve aangifte te worden gedaan over het feitelijke aantal deelnemers waarna een definitieve aanslag wordt verstuurd.

Artikel 7 Termijnen van betaling

Artikel 9 van de Invorderingswet 1990 geeft een wettelijke regeling over de betaaltermijnen voor belastingaanslagen. Op grond van artikel 250 van de Gemeentewet kan hiervan in de belastingverordening worden afgeweken. Om te voorkomen dat voor de verschillende belastingaanslagen een verschillend juridisch regime geldt, is – overeenkomstig artikel 9, tiende lid, van de Invorderingswet 1990 – de ATW buiten toepassing verklaard.

Artikel 8 Kwijtschelding

Op grond van artikel 255 van de Gemeentewet volgen gemeenten het kwijtscheldingsbeleid van de rijksoverheid zoals dat is geregeld in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990. Als gemeenten niets regelen geldt deze ministeriële regeling automatisch voor alle gemeentelijke belastingen.

Artikel 255 van de Gemeentewet biedt de mogelijkheid om van de ministeriële regeling af te wijken. Dit kan bij afzonderlijk raadsbesluit of in de belastingverordening. Omdat de retributie voornamelijk wordt geheven van ondernemers en organisaties is de mogelijkheid van kwijtschelding in de verordening uitgesloten.

Artikel 9 Aangifteplicht

De aangiftetermijn is minimaal een maand (artikel 9 van de AWR). Op grond van artikel 238, eerste lid, van de Gemeentewet kan in de belastingverordening een kortere termijn worden gesteld. Een maand lijkt echter redelijk.

Artikel 237, eerste lid, van de Gemeentewet bepaalt dat het uitnodigen tot het doen van aangifte geschiedt door het uitreiken van een aangiftebiljet. De ‘papieren aangifte’ is dus het uitgangspunt. Op grond van het vijfde lid kan in de belastingverordening worden opgenomen dat en op welke wijze aangifte langs elektronische weg plaatsvindt.

Indien de belastingplichtige geen aangiftebiljet ontvangt binnen de gestelde termijn moet hij deze zelf aanvragen. Bij het uitblijven van een aangifte kan een ambtshalve aanslag worden opgelegd op basis van een geschatte maatstaf.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Het inwerkingtredingsartikel bestaat uit twee leden. Het eerste lid regelt de inwerkingtreding, het tweede lid bepaalt de datum van ingang van de heffing, in dit geval 1 januari 2028. Een belastingverordening treedt pas in werking na haar bekendmaking. Het niet voldoen aan de bekendmakingsplicht leidt tot onverbindendheid van de belastingverordening.